

Arrest

nr. 246 991 van 8 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. ZWART
Roemeniëstraat 26
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^e KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 5 juni 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 mei 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat L. ZWART, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 26 januari 2019 België is binnengekomen, diende op 8 februari 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 20 september 2016 in Italië, op 16 augustus 2017 in Zwitserland en op 23 januari en 9 en 15 november 2018 in Frankrijk (Eurodac).

1.2. Op 6 mei 2020 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 6 mei 2020 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

U werd op 12 februari 2020 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS), van 14u05 tot 17u50. U werd bijgestaan door een tolk die het Tigrinya machtig is. Uw advocaat, meester Kakiese Lowambuy Jean-Robert loco meester Zwart Louise, was aanwezig van 14u20 tot op het einde van het persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaart een Eritrees staatsburger te zijn geboren te Gura'e, in de regio van Dekemhare in zoba Debub. U heeft drie zussen en twee broers, twee verblijven nog steeds in Eritrea, de anderen wonen in Duitsland en Zwitserland. U bent in 2000 gehuwd met L.M.T. en heeft vijf kinderen met haar. Zij verblijven in Gura'e samen met uw vrouw. In 1995 kreeg u een militaire training in Sawa. In 1998 werd u opnieuw gemobiliseerd om versterking te bieden gedurende het grensconflict. U werd gestationeerd in de regio van Gash Barka, voornamelijk rond Haykota. Sinds 2013 was u vervolgens terug in Debub gestationeerd, met name in Gergera en Hazamo. In 2014 ging u zonder toestemming van uw oversten naar huis om voor uw dochter te zorgen nadat zij haar arm brak. U werd daarop thuis opgepakt en voor zes maanden gevangen gehouden, met name van april tot september 2015. U ontsnapte uit detentie en besloot daarop het land te verlaten. U zag geen einde aan uw legerdienst en had genoeg van de arrestaties en fysieke straffen gedurende uw dienst. U reisde op 25 september 2015 illegaal naar Ethiopië, waar u twee maanden in het opvangcentrum van Adi Harish bleef. Daarna, op 15 december 2015, reisde u verder naar Soedan. Van Soedan reisde u met een smokkelaar naar Egypte, om vervolgens door te reizen naar Italië. Op 13 juni 2016 kwam u aan in Italië en diende u er een verzoek om internationale bescherming in op 15 februari 2017. U werd via hervestiging overgebracht naar Zwitserland, waar u in augustus 2017 aankwam. Daar ontving u echter een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U verliet Zwitserland op 26 januari 2018 en reisde verder naar België, waar u op 08 februari 2019 ook een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: een kopie van uw identiteitskaart, een kopie van uw huwelijkscertificaat, een kopie van de doopcertificaten van uw kinderen en twee foto's van tijdens uw legerdienst. De originelen van uw documenten zouden in Zwitserland zijn ingehouden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor vervolging aangezien u deserteerde en illegaal het land verliet. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot uw levensloop in Eritrea en bijgevolg evenmin aan de vervolging die u vreest bij een terugkeer naar Eritrea.

Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat uw Eritrese nationaliteit niet betwist kan worden. Zo heeft u voldoende blijk van geografische kennis van Eritrea. U noemt verschillende plaatsen in het land en weet deze te situeren. Eveneens schetst u grofweg de route naar uw dorp vanuit de verschillende plaatsen waar u verbleef en vanuit Asmara. Ook met betrekking tot uw geboortedorp kon u voldoende informatie verschaffen (notities persoonlijk onderhoud (verder CGVS) p.5,-7 en p.10-12). U blijkt daarnaast geïnformeerd met betrekking tot de historische en sociale context binnen Eritrea. U blijkt op de hoogte van het Ethiopisch-Eritrees grensconflict en verklaart hier zelf in te hebben gestreden (CGVS p.5). Eveneens kan u informatie verschaffen omtrent de algemene organisatie van de legerdienst in Eritrea, zo duidt u de opleiding in Sawa, de onderverdeling van het leger en geeft u inschatting van het loon dat een

soldaat ontvangt (CGVS p.9-10, p.14 en p.28-29). Ook bij uw verzoek om internationale bescherming in Zwitserland werd uw Eritrese nationaliteit als vaststaand beschouwd. Evenmin wordt door het Commissariaat-generaal of door de Zwitserse asielinstanties in vraag gesteld dat u ooit uw legerdienst vervulde.

Het dient echter benadrukt, dat het feit dat uw Eritrese nationaliteit niet betwist wordt, los staat van de vraag naar uw werkelijke positie binnen het land en naar de omstandigheden waarin u het land heeft verlaten. Immers, indien deze niet kunnen worden aangetoond, kan niet ingezien worden om welke redenen u een vrees zou koesteren bij terugkeer naar Eritrea. In dit opzicht dient opgemerkt dat u allerm minst uw positie en uw vertrek uit het land aannemelijk heeft weten te maken. U biedt namelijk geen enkel inzicht in uw levensloop voor uw vertrek uit Eritrea, waardoor u het het Commissariaat-generaal onmogelijk maakt uw werkelijke situatie of uw vrees voor vervolging in Eritrea te beoordelen.

Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, kan worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van haar asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Men dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste persoonlijk onderhoud, daar op u de verplichting rust om uw volledige medewerking te verlenen aan de asielp procedure. Er wordt van u verwacht dat alle essentiële en frappante elementen binnen uw levensloop duidelijk worden weergegeven. U werd daarbij er van bij het begin van het persoonlijk onderhoud op de hoogte gebracht dat het Commissariaat-generaal over uw beslissing en verklaringen afgelegd in Zwitserland beschikt. Het belang van consistente verklaringen en van het aangeven van de verschillen met uw eerdere verklaringen werd van bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk benadrukt (CGVS p.4-5). Desondanks blijkt uit uw administratief dossier en uw verklaringen dat u niet aan deze medewerkingsplicht voldoet.

Vooreerst zijn uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal flagrant in strijd met uw verklaringen gedurende uw verzoek om internationale bescherming in Zwitserland.

U verklaart voor het Commissariaat-generaal steeds in actieve legerdienst te zijn geweest. U zou voornamelijk in Gash Barka zijn gestationeerd (CGVS p.15). Pas in 2012 of 2013 zou u met een vals vrijstellingsdocument naar huis zijn teruggekeerd om voor uw dochter te zorgen. Kort na deze desertie zou u echter zijn opgepakt en gearresteerd. U zou vanuit uw gevangenschap zijn ontsnapt en vervolgens het land hebben verlaten. Deze verklaringen zijn echter fundamenteel tegenstrijdig met wat u voor de Zwitserse instanties verklaarde (zie Zwitsers asioldossier toegevoegd aan administratief dossier). Daar verklaarde u namelijk in 2004 om medische redenen te zijn vrijgesteld en tot 2014 in uw geboortedorp te hebben verbleven. Vervolgens zou u gevraagd zijn geweest een nieuwe militaire training te volgen en een wapen te dragen. U weigerde dit en om die reden werd u gearresteerd en dook u vervolgens onder op het platteland, waarna u het land verliet. Bijgevolg schetst u een volledig verschillende levensloop gedurende uw beide verzoeken om internationale bescherming, wat er voor zorgt dat u het onmogelijk maakt inzicht te verschaffen in uw werkelijke achtergrond en bijgevolg bij uw vrees voor vervolging bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Er wordt u verschillende keren de kans geboden uw verklaringen duidelijk te stellen. Steeds volhardt u echter in de feiten zoals u deze momenteel voor het Commissariaat-generaal aanhaalt en geeft u blijk van geen enkele medewerking om uw levensloop duidelijk te stellen. Wanneer u er wordt op gewezen dat uw volledige dossier bij de Zwitserse asielinstanties werd ingekeken verklaart u dat uw relaas aldaar anders werd opgetekend. U verklaart dat zij een demobilisatiedocument op uw telefoon hadden teruggevonden waaruit bleek dat u vrijgesteld was van het leger. U verklaart dat het een vals document betrof dat u gebruikte om te deserteren (CGVS p.15). Volgens uw verklaringen heeft u onder druk van dit zogenaamd valse vrijstellingsdocument er aangegeven effectief te zijn vrijgesteld van uw legerdienst maar u ontkent dat u daadwerkelijk zou zijn vrijgesteld, u zou dit in Zwitserland enkel zo hebben verklaard om hen tegemoet te treden met betrekking tot dit vrijstellingsdocument. Dit komt echter evenmin terug in uw verklaringen voor de Zwitserse asielinstanties. Nergens uit deze verklaringen blijkt dat u geconfronteerd werd met een vals vrijstellingsbewijs, integendeel, u zou spontaan verklaard hebben vrijgesteld te zijn geweest en hen eigenhandig een kopie van de documenten die uw vrijstelling aantonen hebben voorgelegd. U beweert verder niet meer te weten wat u in Zwitserland over dit document heeft verteld. Evenmin zou u zich kunnen herinneren wat u hen over uw legerdienst heeft verteld maar dat dit zou overeenkomen met wat u voor het Commissariaat-generaal verklaart. Dit is allerm minst het geval en zodoende heeft u helemaal geen blijk van enige goeder trouw om het Commissariaat-generaal een correct

zicht te geven op uw eerdere verklaringen en stelt u het Commissariaat-generaal derhalve evenmin in staat om te oordelen welke van de door u aangedragen versies van uw levensloop waarachtig zijn. Bovendien verklaart u gedurende uw persoonlijk onderhoud eveneens gerust te willen verklaren dat u gedemobiliseerd was indien dit gewenst is, daarmee blijk gevend van een wel erg opportunistische kijk op de beoordeling van uw verzoek (CGVS p.17), wat allerminst vertrouwen weet te scheppen in de waarachtigheid van uw huidige verklaringen. Uit dit alles blijkt dan ook dat u alles in het werk stelt om mist te spuien rond uw werkelijk achtergrond, wat een beoordeling van uw vrees voor vervolging onmogelijk maakt.

Ook op andere vlakken stemmen uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal allerminst overeen met degene die u aflegde in Zwitserland.

Meest in het oog springende hierbij zijn uw verklaringen omtrent uw arrestatie. Voor de Zwitserse asielinstanties spreekt u enkel van een arrestatie van april tot oktober 2014, waarna u werd vrijgelaten. Deze arrestatie komt echter nergens terug in uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal. Wel brengt u twee andere arrestaties op andere momenten ter sprake, die u dan weer op geen enkel moment in Zwitserland vermeldde. Meer nog, ten tijde van de in België opgeworpen arrestatie van april 2015 tot september 2015 bent u volgens uw verklaringen in Zwitserland onderworpen aan een militaire training. Zelfs met betrekking tot een dergelijke militaire training legt u afwijkende verklaringen af. Waar u voor het Commissariaat-generaal verklaart gedurende uw volledige militaire dienst slechts in 2003 een extra militaire training te hebben ondergaan en daarna niet meer (CGVS p.7), blijkt uit uw verklaringen in Zwitserland net dat de vraag naar een extra militaire training en deze militaire training op zich de aanleiding vormde tot uw vertrek uit het land. Daarnaast legt u eveneens tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot uw naaste familie. U verklaart nochtans op dit vlak hetzelfde te hebben verklaard in Zwitserland (CGVS p.17). U verklaart dat uw vrouw problemen kende na uw vertrek uit het land. Zij werd omwille van u en omwille van het feit dat haar broer zich bij haar thuis verstopte nadat hij gedeserteerd was, bij haar thuis opgepakt en naar de gevangenis gebracht. U maakt geen gewag van eerdere problemen die zij omwille van u zou hebben gekend (CGVS p.26-27). Terwijl u in Zwitserland verklaarde dat zij ook gedurende uw verblijf in Eritrea reeds werden opgepakt om u onder druk te zetten zich aan te bieden. Zodoende komen uw verklaringen op geen enkel vlak overeen met wat u verklaarde voor de Zwitserse asielinstanties en geeft u blijk van een wel zeer verregaande onwil om uw werkelijke achtergrond duidelijk te maken.

Daarnaast bent u niet alleen tussen uw verschillende verklaringen niet eenduidig, ook binnen uw verklaringen voor de verschillende asielinstanties vallen tegenstrijdigheden aan te merken.

Zo werd uw verzoek om internationale bescherming in Zwitserland reeds afgewezen op basis van tegenstrijdigheden binnen uw verschillende verklaringen aldaar, waardoor u ook daar niet kon overtuigen met betrekking tot uw effectieve situatie in Eritrea. De Zwitserse asielinstanties argumenteerden dat uw geloofwaardigheid werd aangetast aangezien u bij uw eerste gehoor verschillende cruciale elementen naliet te vermelden en hieromtrent zelfs tegenstrijdige verklaringen aflegde. Om die reden beschouwen ze de aanleiding voor uw vertrek uit het land en bijgevolg uw vrees voor vervolging ongeloofwaardig, daarmee geen afbreuk doend aan het feit dat u zou vrijgesteld zijn uit het leger. Zodoende bleek u ook daar niet in staat om eenduidig uw situatie voor uw vertrek uit het land te schetsen.

Wat uw verzoek om internationale bescherming in België betreft vallen ook met uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken verschillende tegenstrijdigheden op te merken. Zo verklaart u voor de Dienst Vreemdelingenzaken enkel in Gash Barka te zijn gestationeerd (verklaring DVZ vraag 10), dit terwijl u op het einde van uw legerdienst – en dus in de periode waarin u uw problemen kende – in zoba Debub zou zijn gestationeerd. Dat u net uw verblijfplaats voor u het land verliet en voor u uw problemen kende niet bij uw eerste mogelijkheid uw situatie toe te lichten zou vermelden is reeds opmerkelijk. Evenmin bracht u er ter sprake een jaar in uw dorp te hebben doorgebracht met een vals vrijstellingsbewijs, zoals u voor het Commissariaat-generaal verklaart (CGVS p.12). Ondanks dat de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan worden aangenomen dat u dermate doorslaggevende fases in uw leven zou hebben vermeld. Vervolgens brengt u bij de Dienst Vreemdelingenzaken slechts één arrestatie ter sprake, met name deze in april 2015 die de aanleiding vormde tot uw vertrek (vragenlijst CGVS vraag 1). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u ook na een desertie van min of meer een jaar in 2012 à 2013 zes tot zeven maanden werd opgesloten (CGVS p.13). Gezien de duur van deze detentie kan dit niet louter beschouwd worden als een vergetelheid en tast dit opnieuw de geloofwaardigheid van uw levensloop

aan. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd kan u enkel aanvoeren dat u onder stress stond (CGVS p.17), daarmee onvoldoende redenen aanreikend die er toe zouden kunnen geleid hebben dergelijke zaken onvermeld te laten.

Verder weet u evenmin binnen uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal op cruciale elementen eenduidig te zijn. Zo legt u afwijkende verklaringen af omtrent het al dan niet vragen van een demobilisatie uit het leger. U verklaart namelijk in eerste instantie nooit om enige demobilisatie te hebben gevraagd (CGVS p.14), om later te beweren dat u sinds 2001 steeds heeft gevraagd vrijgesteld te worden (CGVS p.16). Opnieuw betreft dit een cruciaal element met betrekking tot hetwelke u geen eenduidige verklaringen weet af te leggen. Wanneer u met deze tegenstrijdigheid wordt geconfronteerd kunt u zich enkel verontschuldigen (CGVS p.16), daarmee geen enkele reden aanreikend waarom u dit in eerste instantie anders zou verklaren. Daarnaast legt u ook met betrekking tot uw arrestatie niet volledig consistente verklaringen af. U verklaart nadat u zes à zeven maanden in Hazamo verbleef er te zijn gedeserteerd, dit situerend in 2014 (CGVS p.8). U verklaart na twee of drie weken thuis gearresteerd te zijn geweest (CGVS p.22) en vervolgens zes maanden gevangen gehouden te zijn geweest, namelijk van april tot september 2015 (CGVS p.8). Echter, van uw eenheid deserteren in 2014 is niet compatibel met een arrestatie enkele weken later in april 2015. Ook al is dit niet van doorslaggevend belang binnen uw verklaringen, het is opnieuw een element dat wijst op de inconsistentie van uw relaas.

Dergelijke verregaande onduidelijke en tegenstrijdige verklaringen zoals hierboven geschetst zorgen er dan ook voor dat u het het Commissariaat-generaal onmogelijk maakt om zicht te krijgen op uw werkelijke situatie, en bijgevolg eveneens om uw vrees voor vervolging in te schatten. Het feit dat u niet alles in het werk stelt hier meer duidelijkheid in te scheppen zorgt er verder voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring uw land van herkomst verlaten te hebben uit vrees voor vervolging.

Daarnaast leeft er, op basis van het geheel van uw verklaringen voor de verschillende asielinstanties, dan ook een sterk vermoeden dat u werd vrijgesteld uit uw legerdienst.

Niet alleen blijkt dit uit uw verklaringen gedurende uw verzoek om internationale bescherming in Zwitserland, zoals eerder werd aangetoond, ook uw eigen verklaringen wijzen in die richting. Zo komen uw eerder aangehaalde tegenstrijdige verklaringen omtrent het al dan niet aanvragen van een demobilisatie uw geloofwaardigheid met betrekking tot uw legerdienst allerminst ten goede, evenmin als de verregaande tegenstrijdige verklaringen omtrent uw vermeende arrestaties, en dit zowel voor het Commissariaat-generaal als voor de Zwitserse asielinstanties.

Dit vermoeden wordt nog verder gevoed door de vaststelling dat u niet weet te overtuigen met betrekking tot uw legerdienst in de jaren voor uw vertrek.

U slaagt er niet in helder te verduidelijken waar u na het grensconflict gestationeerd zou zijn geweest. U heeft de grootste moeite aan te geven waar u uw dienstplicht vervulde tussen 2000 en 2014. U geeft enkel een vage inschatting en noemt verschillende plaatsen waar u zou gestationeerd zijn geweest maar kunt niet aanduiden wanneer u waar verbleef en wat uw taken er precies waren. U weet de verschillende plaatsen waar u gestationeerd was allerminst in detail weer te geven. U verklaart steeds in de regio van Haykota aangesteld te zijn geweest en noemt drie plaatsen waar u er dienst deed, u kan maar moeilijk, zelfs niet na aandringen, zeggen wanneer u op welke plaats uw legerdienst vervulde (CGVS p.6). U verklaart op veel verschillende plaatsen te zijn gestationeerd en u zich dit onmogelijk allemaal kunt herinneren (CGVS p.7). Ook met betrekking tot de reden om dewelke u steeds zou zijn overgeplaatst tast u in het duister (CGVS p.7). Evenmin bent u eenduidig in uw verklaringen over uw verschillende standplaatsen. Waar u nu eens verklaart tot aan uw vertrek in Haykota te zijn aangesteld (CGVS p.6), zegt u dan weer tussen 2014 en 2015 in Hazamo te zijn gestationeerd en zelfs in 2013 ook in Gergera dienst te hebben gedaan (CGVS p.6). U wordt nochtans steeds gevraagd dit zo goed mogelijk chronologisch te brengen. Nergens in uw verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen komt bovendien de periode terug dat u een jaar in uw dorp verbleef na desertie, wat gezien de impact die een dergelijke periode op uw leven heeft eveneens opmerkelijk is. Temeer aangezien u verklaart naar aanleiding van deze desertie van een jaar gearresteerd te zijn geweest (CGVS p.12). U situeert dit in 2012-2013, terwijl u bij uw eerdere verklaringen beweert op dat moment in Gergera te zijn gestationeerd. Dit is des te opvallend in vergelijking met uw gedetailleerde verklaringen over de plaatsen waar u voordien gestationeerd was.

Zodoende kunnen deze vage en gebrekkige verklaringen moeilijk te wijten zijn aan gebrekkige herinneringen, aangezien u over eerdere periodes in uw leven wel weet gedetailleerdere verklaringen af te leggen.

Ook over uw ervaringen tijdens uw legerdienst legt u weinig doorleefde verklaringen af. U blijft steken in eerder algemene verklaringen omtrent de activiteiten die u gedurende uw legerdienst diende te vervullen. U komt niet verder dan te verklaren dat u de bevelen die u worden opgelegd dient uit te voeren. U verklaart dat tijdens vergaderingen werd geklaagd over de rechten die jullie niet verkregen maar blijft ook hier heel erg op de vlakte (CGVS p.9 en p.28). Wanneer u het over het verlof heeft dat men gedurende zijn legerdienst kan verkrijgen kan u ook dit niet weergeven zodat het blijkt dat u het aan de lijve heeft ondervonden. U verklaart zes of zeven keer te zijn gedeserteerd omdat u niet toegestaan werd op verlof te gaan. Telkens zou u te voet en met de bus naar uw dorp zijn teruggekeerd. U geeft hier niet in het minst de voorzorgsmaatregelen weer die men zou kunnen verwachten wanneer men een dergelijke tocht onderneemt, terwijl u wel degelijk op de hoogte bent dat u in een militaire gevangenis terecht komt indien u wordt tegengehouden (CGVS p.10-11). U verklaart dit steeds zonder documenten te hebben gedaan. Het is dan ook pas wanneer het Commissariaat-generaal vraagt naar de mogelijkheid hiertoe enige valse documenten te verkrijgen dat u aangeeft dat zelf op deze manier voor elkaar te hebben gekregen (CGVS p.11). Eveneens opmerkelijk hierbij is uw verklaring dat, hoewel u met behulp van een vals vrijstellingsdocument een jaar afwezig was van uw legerdienst, in dat jaar op geen enkele manier naar u werd gevraagd. Dit terwijl bij uw eerdere deserties zij u steeds na enkele weken of maanden zijn komen terughalen (CGVS p.13). Dergelijke weinig doorleefde verklaringen komen dan ook de geloofwaardigheid van een jarenlange legerdienst niet ten goede. Verder weet u niet weer te geven welke ontwikkelingen zich voordeden in het leger in de laatste tien jaar die u diende. Dat u hier louter vaagweg van op de hoogte bent brengt dan ook opnieuw met zich mee dat uw afhankelijkheid van deze actieve legerdienst in twijfel kan worden getrokken.

Zodoende kan u ook louter op basis van uw verklaringen omtrent uw jarenlange legerdienst niet overtuigen.

Uit bovenstaande blijkt dat u er niet in slaagt uw profiel en levensloop in Eritrea duidelijk te maken. Aangezien u reeds dergelijk verregaande inconsistente en tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot uw werkelijke situatie in uw land van herkomst voor uw vertrek uit het land, wordt het eveneens moeilijk aan te nemen dat u het land illegaal zou hebben verlaten en om die reden vervolging zou vrezen.

Ook hier dient benadrukt dat u omtrent uw illegaal vertrek in Zwitserland volledig andere verklaringen heeft afgelegd. U verklaarde er namelijk op het moment van uw vertrek in uw dorp te verblijven en in eerste instantie naar Soedan te zijn gevlucht. U reisde per auto tot aan de Soedanese grens en gebruikte daarbij tot aan Tesseney uw vrijstellingsdocument om de controles te passeren. Vanuit Tesseney stak u te voet illegaal de grens naar Soedan over. Voor het Commissariaat-generaal beweert u echter ontsnapt te zijn vanuit uw detentie in Mai Seraw en onmiddellijk naar Ethiopië te zijn gevlucht (CGVS p.21). Deze keer verklaart u van Mai Seraw stiekem te voet naar de grens te zijn gegaan en illegaal de grens te hebben overgestoken terwijl op jullie geschoten werd (CGVS p.23-25). Geconfronteerd met deze afwijkende verklaringen komt u niet verder dan deze verschillen te wijten aan de vertaling in Zwitserland (CGVS p.25). Ook bij aanvang van het gehoor wijst u hierop als de voornaamste fout die bij uw verzoek om internationale bescherming in Zwitserland is gemaakt (CGVS p.4). U blijft er bij ook in Zwitserland uw vertrek uit het land te hebben weergegeven zoals u dat op het Commissariaat-generaal deed (CGVS p.26). Aangezien uw verklaringen in Zwitserland gedetailleerde verklaringen bevat met betrekking tot uw volledige reisroute kan niet worden aangenomen dat het een misinterpretatie van uw verklaringen betreft. U legt er uitgebreide verklaringen af omtrent uw reisroute, de controles die u voorbij kwam en de manier waarop u de grens heeft overgestoken. U legt er zelfs uit om welke reden u deze route had gekozen. Er kan derhalve bezwaarlijk worden gesteld dat hier u enige verklaringen werden opgedrongen. Dat u dergelijke afwijkende verklaringen aflegt met betrekking tot uw vertrek uit het land, samen met de eveneens onbetrouwbare verklaringen op andere vlakken zoals hierboven werd aangetoond, zorgt er voor dat het Commissariaat-generaal uiterst wantrouwig staat tegenover deze verklaringen omtrent uw illegaal vertrek, en aan deze dan ook geen geloof gehecht kan worden.

Er dient dan ook geconcludeerd dat u geen enkel zicht biedt op uw werkelijke situatie, waardoor niet zonder meer een vrees voor vervolging in uwen hoofde kan worden aangenomen. Het afleggen van dergelijke afwijkende verklaringen kan dan ook enkel leiden tot de conclusie dat u geen vervolging dient te vrezen in uw land van herkomst.

Indien u uw land van herkomst werkelijk illegaal zou verlaten hebben uit vrees voor vervolging valt moeilijk in te zien om welke reden u afwijkende verklaringen zou afleggen over zowel uw levensloop als uw vertrek uit het land. Derhalve biedt u geen enkel zicht op uw werkelijke achtergrond, wat er voor zorgt dat ook uw vrees voor vervolging niet kan worden aangenomen.

De documenten die u neerlegt zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen. De identiteitsdocumenten die u neerlegt tonen enkel uw Eritrese nationaliteit aan, deze wordt door het Commissariaat-generaal niet betwist. Uw Eritrese nationaliteit is in deze niet voldoende aangezien, zoals hierboven geargumenteed, u op geen enkele manier duidelijkheid verschaft over uw situatie voorafgaand aan de jaren van uw vertrek. Hetzelfde geldt voor de foto's die u neerlegt over uw legerdienst. Er wordt niet betwist dat u ooit legerdienst heeft vervuld, enkel over de laatste jaren voor uw vertrek bestaat er zodanige onduidelijkheid dat er niet kan worden uitgegaan van een vrees voor vervolging. Het getuigt daarenboven opnieuw niet van een doorgedreven wil tot medewerking dat u het demobilisatiedocument waarvan sprake bij de Zwitserse asielinstanties niet neerlegt. Hoewel u verklaart dat dit werd ingenomen in Zwitserland gaat het volgens uw verklaringen om een document dat u digitaal werd doorgestuurd, zodoende stelt u dit wel degelijk in de mogelijkheid dit document ook in België neer te leggen, wat u nalaat.

Uit het bovenstaande wordt geconcludeerd dat u geen enkel inzicht biedt in uw positie in Eritrea, waardoor ook geen "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikel 48/3 Vreemdelingenwet en artikel 1 van de Conventie van Genève;
Schending van artikel 48/4 Vreemdelingenwet;
Schending van artikel 3 en 13 EVRM;
Schending van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn;
Schending van artikel 48/6 Vreemdelingenwet;
Schending van de artikelen 2 en 3 Wet Motivering Bestuurshandelingen;
Schending van artikel 62 Vreemdelingenwet;
Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, m.n. de zorgvuldigheidsplicht, de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel;"

Verzoeker geeft eerst een theoretische toelichting over de voormelde wetsbepalingen en voert *in casu* aan dat de commissaris-generaal zijn Eritrese nationaliteit niet betwist, zodat het onbegrijpelijk is dat er geen internationale bescherming wordt geboden, nu een terugkeer naar Eritrea "volkomen onmogelijk" is.

Verzoeker betwist de vaststelling gemaakt in de bestreden beslissing dat verzoeker zou zijn vrijgesteld van zijn legerdienst. Hij citeert hierbij uit het rapport "Eritrea: National service, exit and entry" van de Danish Immigration Service van 3 februari 2020 en benadrukt hierbij dat hij op geen enkele manier een vrijstelling van zijn legerdienst had kunnen krijgen.

Verzoeker benadrukt verder dat hij illegaal zijn land van herkomst heeft verlaten, zodat hij er niet naar kan terugkeren. Hij citeert hierbij andermaal uit voormeld rapport.

Hij stelt tevens dat hij nog een psychologisch attest zal neerleggen ter zitting.

Verzoeker meent verder dat hij, in geval van een terugkeer naar Eritrea, een reëel risico loopt om slachtoffer te worden van onmenselijke of vernederende behandeling omwille van het COVID-19 virus, een gevaarlijke en dodelijke ziekte waarvoor geen vaccin of specifieke medische behandeling bestaat en waarbij de kans op overlijden groot is. Verzoeker citeert hierbij uit informatie van het WHO inzake de maatregelen die genomen moeten worden om de kans op infectie te verlagen en wijst erop dat het onmogelijk is om deze maatregelen na te leven in Eritrea.

Verzoeker citeert verder nog uit informatie van de FOD Buitenlandse Zaken van 4 juni 2020 waarbij reizen naar Eritrea worden afgeraden in het licht van de COVID-19 epidemie. Hij meent dat dit reisadvies ook geldt voor Eritrese onderdanen en stelt nog dat: *“Terugkeer naar een land waar de epidemie zich met grote snelheid verspreid, en hele gemeenschappen uitroeit, waar dus het leven van alle burgers in gevaar is, is een onmenselijke en vernederende behandeling.* Verzoeker voert bovendien aan dat dit reisadvies niet enkel geldt vanwege het verhoogde risico op besmetting, doch tevens omwille van de veiligheidssituatie, waarbij hij verwijst naar *“toegenomen sociale onrust, binnenlandse reisbeperkingen, gesloten grensovergangen, geannuleerde vluchten en mogelijk geen of een zeer beperkte toegang tot medische zorg.”* Hij verwijst nog op de economische ontwrichting die de ziekte met zich meebrengt, de dreigende voedselcrisis en de problemen in de gezondheidszorg ten gevolge van het virus in de getroffen landen. Verzoeker besluit dan ook dat hem de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend, gelet op het hoge, ernstige en actuele risico om besmet te raken met het COVID-19 virus, het gebrek aan medische behandeling en het hoge overlijdensrisico. Hij geeft een theoretische toelichting over de subsidiaire beschermingsstatus, waarbij hij argumenteert dat ernstige schade omwille van een dodelijke epidemie niet kan worden uitgesloten van het recht op subsidiaire bescherming.

Verzoeker geeft tenslotte nog een theoretische toelichting over het verbod op refoulement bij een risico op schending van artikel 3 van het EVRM en wijst erop dat hij bij een terugkeer naar Eritrea dergelijk risico loopt omwille van de kans op besmetting met het COVID-19 virus. Hij acht het niet toekennen van internationale bescherming zolang de pandemie woedt in strijd met artikel 78 van het EU-Handvest en citeert nog uit informatie van UNHCR.

2.1.2. Ter terechtzitting legt verzoeker met een aanvullende nota een psychologisch attest neer van psycholoog J. Nyckees van 24 november 2020 (stuk 1).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, en een theoretische uiteenzetting over een aantal van deze bepalingen laat niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. In de bestreden beslissing werd pertinent en terecht geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker, in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in België, aangevoerde levensomstandigheden en asielmotieven. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal immers bij in de motivering dat de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen wordt ondergraven door de pertinente en correcte vaststellingen dat (i) verzoeker in het kader van zijn verzoeken om internationale bescherming in Zwitserland en België volledig tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot zijn levensomstandigheden voor zijn vertrek en dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in België geen correct zicht wenst te bieden op zijn werkelijke achtergrond, (ii) hij tegenstrijdige verklaringen aflegde in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in België en Zwitserland met betrekking tot (a) zijn arrestatie en (b) zijn militaire training en (c) zijn naaste familie, (iii) verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in Zwitserland ook tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn situatie voor zijn vertrek uit Eritrea en (iv) dat hij in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in België bij aanvang van de procedure en tijdens het persoonlijk onderhoud ook tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over zijn situatie, (v) hij bovendien gedurende het persoonlijk onderhoud ook inconsistente verklaringen aflegde met betrekking tot (a) het feit of hij een demobilisatie gevraagd heeft bij het leger, hetgeen verder doet vermoeden dat hij vrijgesteld werd van zijn legerdienst, en (b) zijn arrestatie, (vi) het vermoeden dat verzoeker vrijgesteld werd van zijn legerdienst wordt versterkt doordat (a) hij er niet in slaagt om te verduidelijken waar hij na het grensconflict gestationeerd werd en (b) zijn verklaringen over zijn ervaringen tijdens zijn legerdienst niet doorleefd zijn, (vii) het voorgaande afbreuk doet aan zijn verklaringen dat hij op illegale wijze Eritrea heeft verlaten en (viii) dit gegeven nog wordt versterkt doordat verzoeker omtrent zijn illegale vertrek uit Eritrea tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd in het kader

van zijn verzoeken om internationale bescherming in België en Zwitserland, (ix) de door verzoeker neergelegde documenten de voorgaande beoordeling niet kunnen wijzigen.

Verzoekers verweer in het verzoekschrift blijft beperkt tot het louter volharden in zijn verklaringen en in zijn vrees voor vervolging bij een terugkeer naar Eritrea en het op algemene wijze betwisten van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar algemene informatie waaruit volgens hem blijkt dat hij op geen enkele manier een vrijstelling van zijn legerdienst had kunnen krijgen, merkt de Raad op dat verzoeker met de loutere verwijzing naar algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon, niet *in concreto* afbreuk doet aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt. Hoewel uit de geciteerde informatie kan worden afgeleid dat het moeilijk is om een vrijstelling uit de Eritrese legerdienst te krijgen om medische redenen, blijkt uit deze informatie geenszins dat dit onmogelijk zou zijn. Bijgevolg kon de commissaris-generaal op pertinente en correcte wijze besluiten dat er voldoende indicaties bestaan dat verzoeker werd vrijgesteld van zijn legerdienst in Eritrea, hetgeen afbreuk doet aan zijn verklaringen over zijn profiel, levensomstandigheden en vervolgingsfeiten.

Het louter volharden in het verzoekschrift dat verzoeker Eritrea op illegale wijze heeft verlaten en het verwijzen naar algemene informatie die geen betrekking heeft op verzoekers persoon doet evenmin *in concreto* afbreuk aan de pertinente en correcte motieven in de bestreden beslissing op grond waarvan kan worden besloten dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij op illegale wijze Eritrea heeft verlaten. De verwijzing naar algemene informatie over de gevolgen van een illegaal vertrek uit Eritrea is dan ook niet dienstig, gezien verzoeker er niet in slaagt zijn persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aan de algemene informatie te verbinden.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“U verklaart te vrezen voor vervolging aangezien u deserteerde en illegaal het land verliet. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot uw levensloop in Eritrea en bijgevolg evenmin aan de vervolging die u vreest bij een terugkeer naar Eritrea.

Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat uw Eritrese nationaliteit niet betwist kan worden. Zo heeft u voldoende blijk van geografische kennis van Eritrea. U noemt verschillende plaatsen in het land en weet deze te situeren. Eveneens schetst u grofweg de route naar uw dorp vanuit de verschillende plaatsen waar u verbleef en vanuit Asmara. Ook met betrekking tot uw geboortedorp kon u voldoende informatie verschaffen (notities persoonlijk onderhoud (verder CGVS) p.5,-7 en p.10-12). U blijkt daarnaast geïnformeerd met betrekking tot de historische en sociale context binnen Eritrea. U blijkt op de hoogte van het Ethiopisch-Eritrees grensconflict en verklaart hier zelf in te hebben gestreden (CGVS p.5). Eveneens kan u informatie verschaffen omtrent de algemene organisatie van de legerdienst in Eritrea, zo duidt u de opleiding in Sawa, de onderverdeling van het leger en geeft u inschatting van het loon dat een soldaat ontvangt (CGVS p.9-10, p.14 en p.28-29). Ook bij uw verzoek om internationale bescherming in Zwitserland werd uw Eritrese nationaliteit als vaststaand beschouwd. Evenmin wordt door het Commissariaat-generaal of door de Zwitserse asielinstanties in vraag gesteld dat u ooit uw legerdienst vervulde.

Het dient echter benadrukt, dat het feit dat uw Eritrese nationaliteit niet betwist wordt, los staat van de vraag naar uw werkelijke positie binnen het land en naar de omstandigheden waarin u het land heeft verlaten. Immers, indien deze niet kunnen worden aangetoond, kan niet ingezien worden om welke redenen u een vrees zou koesteren bij terugkeer naar Eritrea. In dit opzicht dient opgemerkt dat u allerminst uw positie en uw vertrek uit het land aannemelijk heeft weten te maken. U biedt namelijk geen enkel inzicht in uw levensloop voor uw vertrek uit Eritrea, waardoor u het het Commissariaat-generaal onmogelijk maakt uw werkelijke situatie of uw vrees voor vervolging in Eritrea te beoordelen.

Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, kan worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van haar asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Men dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste persoonlijk onderhoud, daar op u de verplichting rust om uw volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure.

Er wordt van u verwacht dat alle essentiële en frappante elementen binnen uw levensloop duidelijk worden weergegeven. U werd daarbij er van bij het begin van het persoonlijk onderhoud op de hoogte gebracht dat het Commissariaat-generaal over uw beslissing en verklaringen afgelegd in Zwitserland beschikt. Het belang van consistente verklaringen en van het aangeven van de verschillen met uw eerdere verklaringen werd van bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk benadrukt (CGVS p.4-5). Desondanks blijkt uit uw administratief dossier en uw verklaringen dat u niet aan deze medewerkingsplicht voldoet.

Vooreerst zijn uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal flagrant in strijd met uw verklaringen gedurende uw verzoek om internationale bescherming in Zwitserland.

U verklaart voor het Commissariaat-generaal steeds in actieve legerdienst te zijn geweest. U zou voornamelijk in Gash Barka zijn gestationeerd (CGVS p.15). Pas in 2012 of 2013 zou u met een vals vrijstellingsdocument naar huis zijn teruggekeerd om voor uw dochter te zorgen. Kort na deze desertie zou u echter zijn opgepakt en gearresteerd. U zou vanuit uw gevangenschap zijn ontsnapt en vervolgens het land hebben verlaten. Deze verklaringen zijn echter fundamenteel tegenstrijdig met wat u voor de Zwitserse instanties verklaarde (zie Zwitsers asioldossier toegevoegd aan administratief dossier). Daar verklaarde u namelijk in 2004 om medische redenen te zijn vrijgesteld en tot 2014 in uw geboortedorp te hebben verbleven. Vervolgens zou u gevraagd zijn geweest een nieuwe militaire training te volgen en een wapen te dragen. U weigerde dit en om die reden werd u gearresteerd en dook u vervolgens onder op het platteland, waarna u het land verliet. Bijgevolg schetst u een volledig verschillende levensloop gedurende uw beide verzoeken om internationale bescherming, wat er voor zorgt dat u het onmogelijk maakt inzicht te verschaffen in uw werkelijke achtergrond en bijgevolg bij uw vrees voor vervolging bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Er wordt u verschillende keren de kans geboden uw verklaringen duidelijk te stellen. Steeds volhardt u echter in de feiten zoals u deze momenteel voor het Commissariaat-generaal aanhaalt en geeft u blijk van geen enkele medewerking om uw levensloop duidelijk te stellen. Wanneer u er wordt op gewezen dat uw volledige dossier bij de Zwitserse asielinstanties werd ingekeken verklaart u dat uw relaas aldaar anders werd opgetekend. U verklaart dat zij een demobilisatiedocument op uw telefoon hadden teruggevonden waaruit bleek dat u vrijgesteld was van het leger. U verklaart dat het een vals document betrof dat u gebruikte om te deserteren (CGVS p.15). Volgens uw verklaringen heeft u onder druk van dit zogenaamd valse vrijstellingsdocument er aangegeven effectief te zijn vrijgesteld van uw legerdienst maar u ontkent dat u daadwerkelijk zou zijn vrijgesteld, u zou dit in Zwitserland enkel zo hebben verklaard om hen tegemoet te treden met betrekking tot dit vrijstellingsdocument. Dit komt echter evenmin terug in uw verklaringen voor de Zwitserse asielinstanties. Nergens uit deze verklaringen blijkt dat u geconfronteerd werd met een vals vrijstellingsbewijs, integendeel, u zou spontaan verklaard hebben vrijgesteld te zijn geweest en hen eigenhandig een kopie van de documenten die uw vrijstelling aantonen hebben voorgelegd. U beweert verder niet meer te weten wat u in Zwitserland over dit document heeft verteld. Evenmin zou u zich kunnen herinneren wat u hen over uw legerdienst heeft verteld maar dat dit zou overeenkomen met wat u voor het Commissariaat-generaal verklaart. Dit is allerm minst het geval en zodoende heeft u helemaal geen blijk van enige goeder trouw om het Commissariaat-generaal een correct zicht te geven op uw eerdere verklaringen en stelt u het Commissariaat-generaal derhalve evenmin in staat om te oordelen welke van de door u aangedragen versies van uw levensloop waarachtig zijn. Bovendien verklaart u gedurende uw persoonlijk onderhoud eveneens gerust te willen verklaren dat u gedemobiliseerd was indien dit gewenst is, daarmee blijk gevend van een wel erg opportunistische kijk op de beoordeling van uw verzoek (CGVS p.17), wat allerm minst vertrouwen weet te scheppen in de waarachtigheid van uw huidige verklaringen. Uit dit alles blijkt dan ook dat u alles in het werk stelt om mist te spuien rond uw werkelijk achtergrond, wat een beoordeling van uw vrees voor vervolging onmogelijk maakt.

Ook op andere vlakken stemmen uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal allerm minst overeen met degene die u aflegde in Zwitserland.

Meest in het oog springende hierbij zijn uw verklaringen omtrent uw arrestatie. Voor de Zwitserse asielinstanties spreekt u enkel van een arrestatie van april tot oktober 2014, waarna u werd vrijgelaten.

Deze arrestatie komt echter nergens terug in uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal. Wel brengt u twee andere arrestaties op andere momenten ter sprake, die u dan weer op geen enkel moment in Zwitserland vermeldde. Meer nog, ten tijde van de in België opgeworpen arrestatie van april 2015 tot september 2015 bent u volgens uw verklaringen in Zwitserland onderworpen aan een militaire training.

Zelfs met betrekking tot een dergelijke militaire training legt u afwijkende verklaringen af. Waar u voor het Commissariaat-generaal verklaart gedurende uw volledige militaire dienst slechts in 2003 een extra militaire training te hebben ondergaan en daarna niet meer (CGVS p.7), blijkt uit uw verklaringen in Zwitserland net dat de vraag naar een extra militaire training en deze militaire training op zich de aanleiding vormde tot uw vertrek uit het land. Daarnaast legt u eveneens tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot uw naaste familie. U verklaart nochtans op dit vlak hetzelfde te hebben verklaard in Zwitserland (CGVS p.17). U verklaart dat uw vrouw problemen kende na uw vertrek uit het land. Zij werd omwille van u en omwille van het feit dat haar broer zich bij haar thuis verstopte nadat hij gedeserteerd was, bij haar thuis opgepakt en naar de gevangenis gebracht. U maakt geen gewag van eerdere problemen die zij omwille van u zou hebben gekend (CGVS p.26-27). Terwijl u in Zwitserland verklaarde dat zij ook gedurende uw verblijf in Eritrea reeds werden opgepakt om u onder druk te zetten zich aan te bieden. Zodoende komen uw verklaringen op geen enkel vlak overeen met wat u verklaarde voor de Zwitserse asielinstanties en geeft u blijk van een wel zeer verregaande onwil om uw werkelijke achtergrond duidelijk te maken.

Daarnaast bent u niet alleen tussen uw verschillende verklaringen niet eenduidig, ook binnen uw verklaringen voor de verschillende asielinstanties vallen tegenstrijdigheden aan te merken.

Zo werd uw verzoek om internationale bescherming in Zwitserland reeds afgewezen op basis van tegenstrijdigheden binnen uw verschillende verklaringen aldaar, waardoor u ook daar niet kon overtuigen met betrekking tot uw effectieve situatie in Eritrea. De Zwitserse asielinstanties argumenteerden dat uw geloofwaardigheid werd aangetast aangezien u bij uw eerste gehoor verschillende cruciale elementen naliet te vermelden en hieromtrent zelfs tegenstrijdige verklaringen aflegde. Om die reden beschouwen ze de aanleiding voor uw vertrek uit het land en bijgevolg uw vrees voor vervolging ongeloofwaardig, daarmee geen afbreuk doend aan het feit dat u zou vrijgesteld zijn uit het leger. Zodoende bleek u ook daar niet in staat om eenduidig uw situatie voor uw vertrek uit het land te schetsen.

Wat uw verzoek om internationale bescherming in België betreft vallen ook met uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken verschillende tegenstrijdigheden op te merken. Zo verklaart u voor de Dienst Vreemdelingenzaken enkel in Gash Barka te zijn gestationeerd (verklaring DVZ vraag 10), dit terwijl u op het einde van uw legerdienst – en dus in de periode waarin u uw problemen kende – in zoba Debub zou zijn gestationeerd. Dat u net uw verblijfplaats voor u het land verliet en voor u uw problemen kende niet bij uw eerste mogelijkheid uw situatie toe te lichten zou vermelden is reeds opmerkelijk. Evenmin bracht u er ter sprake een jaar in uw dorp te hebben doorgebracht met een vals vrijstellingsbewijs, zoals u voor het Commissariaat-generaal verklaart (CGVS p.12). Ondanks dat de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan worden aangenomen dat u dermate doorslaggevende fases in uw leven zou hebben vermeld. Vervolgens brengt u bij de Dienst Vreemdelingenzaken slechts één arrestatie ter sprake, met name deze in april 2015 die de aanleiding vormde tot uw vertrek (vragenlijst CGVS vraag 1). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u ook na een desertie van min of meer een jaar in 2012 à 2013 zes tot zeven maanden werd opgesloten (CGVS p.13). Gezien de duur van deze detentie kan dit niet louter beschouwd worden als een vergetelheid en tast dit opnieuw de geloofwaardigheid van uw levensloop aan. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd kan u enkel aanvoeren dat u onder stress stond (CGVS p.17), daarmee onvoldoende redenen aanreikend die er toe zouden kunnen geleid hebben dergelijke zaken onvermeld te laten.

Verder weet u evenmin binnen uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal op cruciale elementen eenduidig te zijn. Zo legt u afwijkende verklaringen af omtrent het al dan niet vragen van een demobilisatie uit het leger. U verklaart namelijk in eerste instantie nooit om enige demobilisatie te hebben gevraagd (CGVS p.14), om later te beweren dat u sinds 2001 steeds heeft gevraagd vrijgesteld te worden (CGVS p.16). Opnieuw betreft dit een cruciaal element met betrekking tot hetwelke u geen eenduidige verklaringen weet af te leggen. Wanneer u met deze tegenstrijdigheid wordt geconfronteerd kunt u zich enkel verontschuldigen (CGVS p.16), daarmee geen enkele reden aanreikend waarom u dit in eerste instantie anders zou verklaren. Daarnaast legt u ook met betrekking tot uw arrestatie niet volledig consistente verklaringen af. U verklaart nadat u zes à zeven maanden in Hazamo verbleef er te zijn gedeserteerd, dit situerend in 2014 (CGVS p.8).

U verklaart na twee of drie weken thuis gearresteerd te zijn geweest (CGVS p.22) en vervolgens zes maanden gevangen gehouden te zijn geweest, namelijk van april tot september 2015 (CGVS p.8). Echter, van uw eenheid deserteren in 2014 is niet compatibel met een arrestatie enkele weken later in april 2015.

Ook al is dit niet van doorslaggevend belang binnen uw verklaringen, het is opnieuw een element dat wijst op de inconsistentie van uw relaas.

Dergelijke verregaande onduidelijke en tegenstrijdige verklaringen zoals hierboven geschetst zorgen er dan ook voor dat u het Commissariaat-generaal onmogelijk maakt om zicht te krijgen op uw werkelijke situatie, en bijgevolg eveneens om uw vrees voor vervolging in te schatten. Het feit dat u niet alles in het werk stelt hier meer duidelijkheid in te scheppen zorgt er verder voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring uw land van herkomst verlaten te hebben uit vrees voor vervolging.

Daarnaast leeft er, op basis van het geheel van uw verklaringen voor de verschillende asielinstanties, dan ook een sterk vermoeden dat u werd vrijgesteld uit uw legerdienst.

Niet alleen blijkt dit uit uw verklaringen gedurende uw verzoek om internationale bescherming in Zwitserland, zoals eerder werd aangetoond, ook uw eigen verklaringen wijzen in die richting. Zo komen uw eerder aangehaalde tegenstrijdige verklaringen omtrent het al dan niet aanvragen van een demobilisatie uw geloofwaardigheid met betrekking tot uw legerdienst allerm minst ten goede, evenmin als de verregaande tegenstrijdige verklaringen omtrent uw vermeende arrestaties, en dit zowel voor het Commissariaat-generaal als voor de Zwitserse asielinstanties.

Dit vermoeden wordt nog verder gevoed door de vaststelling dat u niet weet te overtuigen met betrekking tot uw legerdienst in de jaren voor uw vertrek.

U slaagt er niet in helder te verduidelijken waar u na het grensconflict gestationeerd zou zijn geweest. U heeft de grootste moeite aan te geven waar u uw dienstplicht vervulde tussen 2000 en 2014. U geeft enkel een vage inschatting en noemt verschillende plaatsen waar u zou gestationeerd zijn geweest maar kunt niet aanduiden wanneer u waar verbleef en wat uw taken er precies waren. U weet de verschillende plaatsen waar u gestationeerd was allerm minst in detail weer te geven. U verklaart steeds in de regio van Haykota aangesteld te zijn geweest en noemt drie plaatsen waar u er dienst deed, u kan maar moeilijk, zelfs niet na aandringen, zeggen wanneer u op welke plaats uw legerdienst vervulde (CGVS p.6). U verklaart op veel verschillende plaatsen te zijn gestationeerd en u zich dit onmogelijk allemaal kunt herinneren (CGVS p.7). Ook met betrekking tot de redenen om dewelke u steeds zou zijn overgeplaatst tast u in het duister (CGVS p.7). Evenmin bent u eenduidig in uw verklaringen over uw verschillende standplaatsen. Waar u nu eens verklaart tot aan uw vertrek in Haykota te zijn aangesteld (CGVS p.6), zegt u dan weer tussen 2014 en 2015 in Hazamo te zijn gestationeerd en zelfs in 2013 ook in Gergera dienst te hebben gedaan (CGVS p.6). U wordt nochtans steeds gevraagd dit zo goed mogelijk chronologisch te brengen. Nergens in uw verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen komt bovendien de periode terug dat u een jaar in uw dorp verbleef na deserte, wat gezien de impact die een dergelijke periode op uw leven heeft eveneens opmerkelijk is. Temeer aangezien u verklaart naar aanleiding van deze deserte van een jaar gearresteerd te zijn geweest (CGVS p.12). U situeert dit in 2012-2013, terwijl u bij uw eerdere verklaringen beweert op dat moment in Gergera te zijn gestationeerd. Dit is des te opvallend in vergelijking met uw gedetailleerde verklaringen over de plaatsen waar u voordien gestationeerd was. Zodoende kunnen deze vage en gebrekkige verklaringen moeilijk te wijten zijn aan gebrekkige herinneringen, aangezien u over eerdere periodes in uw leven wel weet gedetailleerdere verklaringen af te leggen.

Ook over uw ervaringen tijdens uw legerdienst legt u weinig doorleefde verklaringen af. U blijft steken in eerder algemene verklaringen omtrent de activiteiten die u gedurende uw legerdienst diende te vervullen. U komt niet verder dan te verklaren dat u de bevelen die u worden opgelegd dient uit te voeren. U verklaart dat tijdens vergaderingen werd geklaagd over de rechten die jullie niet verkregen maar blijft ook hier heel erg op de vlakte (CGVS p.9 en p.28). Wanneer u het over het verlof heeft dat men gedurende zijn legerdienst kan verkrijgen kan u ook dit niet weergeven zodat het blijkt dat u het aan de lijve heeft ondervonden. U verklaart zes of zeven keer te zijn gedeserteerd omdat u niet toegestaan werd op verlof te gaan. Telkens zou u te voet en met de bus naar uw dorp zijn teruggekeerd. U geeft hier niet in het minst de voorzorgsmaatregelen weer die men zou kunnen verwachten wanneer men een dergelijke tocht onderneemt, terwijl u wel degelijk op de hoogte bent dat u in een militaire gevangenis terecht komt indien u wordt tegengehouden (CGVS p.10-11). U verklaart dit steeds zonder documenten te hebben gedaan. Het is dan ook pas wanneer het Commissariaat-generaal vraagt naar de mogelijkheid hiertoe enige valse documenten te verkrijgen dat u aangeeft dat zelf op deze manier voor elkaar te hebben gekregen (CGVS p.11). Eveneens opmerkelijk hierbij is uw verklaring dat, hoewel u met behulp van een vals vrijstellingsdocument een jaar afwezig was van uw legerdienst, in dat jaar op geen enkele manier naar u werd gevraagd.

Dit terwijl bij uw eerdere deserties zij u steeds na enkele weken of maanden zijn komen terughalen (CGVS p.13). Dergelijke weinig doorleefde verklaringen komen dan ook de geloofwaardigheid van een jarenlange legerdienst niet ten goede. Verder weet u niet weer te geven welke ontwikkelingen zich voordeden in het leger in de laatste tien jaar die u diende. Dat u hier louter vaagweg van op de hoogte bent brengt dan ook opnieuw met zich mee dat uw afhankelijkheid van deze actieve legerdienst in twijfel kan worden getrokken.

Zodoende kan u ook louter op basis van uw verklaringen omtrent uw jarenlange legerdienst niet overtuigen.

Uit bovenstaande blijkt dat u er niet in slaagt uw profiel en levensloop in Eritrea duidelijk te maken. Aangezien u reeds dergelijk verregaande inconsistente en tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot uw werkelijke situatie in uw land van herkomst voor uw vertrek uit het land, wordt het eveneens moeilijk aan te nemen dat u het land illegaal zou hebben verlaten en om die reden vervolging zou vrezen.

Ook hier dient benadrukt dat u omtrent uw illegaal vertrek in Zwitserland volledig andere verklaringen heeft afgelegd. U verklaarde er namelijk op het moment van uw vertrek in uw dorp te verblijven en in eerste instantie naar Soedan te zijn gevlucht. U reisde per auto tot aan de Soedanese grens en gebruikte daarbij tot aan Tesseney uw vrijstellingsdocument om de controles te passeren. Vanuit Tesseney stak u te voet illegaal de grens naar Soedan over. Voor het Commissariaat-generaal beweert u echter ontsnapt te zijn vanuit uw detentie in Mai Seraw en onmiddellijk naar Ethiopië te zijn gevlucht (CGVS p.21). Deze keer verklaart u van Mai Seraw stiekem te voet naar de grens te zijn gegaan en illegaal de grens te hebben overgestoken terwijl op jullie geschoten werd (CGVS p.23-25). Geconfronteerd met deze afwijkende verklaringen komt u niet verder dan deze verschillen te wijten aan de vertaling in Zwitserland (CGVS p.25). Ook bij aanvang van het gehoor wijst u hierop als de voornaamste fout die bij uw verzoek om internationale bescherming in Zwitserland is gemaakt (CGVS p.4). U blijft er bij ook in Zwitserland uw vertrek uit het land te hebben weergegeven zoals u dat op het Commissariaat-generaal deed (CGVS p.26). Aangezien uw verklaringen in Zwitserland gedetailleerde verklaringen bevat met betrekking tot uw volledige reisroute kan niet worden aangenomen dat het een misinterpretatie van uw verklaringen betreft. U legt er uitgebreide verklaringen af omtrent uw reisroute, de controles die u voorbij kwam en de manier waarop u de grens heeft overgestoken. U legt er zelfs uit om welke reden u deze route had gekozen. Er kan derhalve bezwaarlijk worden gesteld dat hier u enige verklaringen werden opgedrongen. Dat u dergelijke afwijkende verklaringen aflegt met betrekking tot uw vertrek uit het land, samen met de eveneens onbetrouwbare verklaringen op andere vlakken zoals hierboven werd aangetoond, zorgt er voor dat het Commissariaat-generaal uiterst wantrouwig staat tegenover deze verklaringen omtrent uw illegaal vertrek, en aan deze dan ook geen geloof gehecht kan worden.

Er dient dan ook geconcludeerd dat u geen enkel zicht biedt op uw werkelijke situatie, waardoor niet zonder meer een vrees voor vervolging in uwen hoofde kan worden aangenomen. Het afleggen van dergelijke afwijkende verklaringen kan dan ook enkel leiden tot de conclusie dat u geen vervolging dient te vrezen in uw land van herkomst. Indien u uw land van herkomst werkelijk illegaal zou verlaten hebben uit vrees voor vervolging valt moeilijk in te zien om welke reden u afwijkende verklaringen zou afleggen over zowel uw levensloop als uw vertrek uit het land. Derhalve biedt u geen enkel zicht op uw werkelijke achtergrond, wat er voor zorgt dat ook uw vrees voor vervolging niet kan worden aangenomen.

De documenten die u neerlegt zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen. De identiteitsdocumenten die u neerlegt tonen enkel uw Eritrese nationaliteit aan, deze wordt door het Commissariaat-generaal niet betwijfeld. Uw Eritrese nationaliteit is in deze niet voldoende aangezien, zoals hierboven geargumenteed, u op geen enkele manier duidelijkheid verschaft over uw situatie voorafgaand aan de jaren van uw vertrek. Hetzelfde geldt voor de foto's die u neerlegt over uw legerdienst. Er wordt niet betwist dat u ooit legerdienst heeft vervuld, enkel over de laatste jaren voor uw vertrek bestaat er zodanige onduidelijkheid dat er niet kan worden uitgegaan van een vrees voor vervolging. Het getuigt daarenboven opnieuw niet van een doorgedreven wil tot medewerking dat u het demobilisatiedocument waarvan sprake bij de Zwitserse asiinstanties niet neerlegt. Hoewel u verklaart dat dit werd ingenomen in Zwitserland gaat het volgens uw verklaringen om een document dat u digitaal werd doorgestuurd, zodoende stelt u dit wel degelijk in de mogelijkheid dit document ook in België neer te leggen, wat u nalaat."

Ter terechtzitting legt verzoeker een psychologisch attest neer (aanvullende nota, stuk 1) waarin wordt gesteld dat verzoekers psychologische toestand een impact zou hebben op zijn cognitieve capaciteiten, hetgeen zou verklaren waarom hij voor de asielinstanties niet in staat zou zijn geweest om zijn relaas op een coherente wijze uiteen te zetten. De Raad stelt evenwel vast dat voormelde attest werd opgesteld door een psycholoog, die afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts of psychiater die, aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. Uit het neergelegde attest kan inderdaad blijken dat de gedane vaststellingen grotendeels gebaseerd zijn op de verklaringen van verzoeker en de observaties van de psycholoog tijdens de consultaties en niet werden gebaseerd op objectief medisch en/of neuropsychologisch onderzoek. Daarenboven merkt de Raad op dat het attest vermeldt dat verzoeker geheugen- en concentratieproblemen zou hebben, doch tevens dat deze zich uiten in het vergeten van dagdagelijkse dingen, zoals het verlies van zijn spullen, het vergeten van afspraken en vergeten wat hij wou zeggen en het niet kunnen onthouden van leerstof. Hieruit kan dan ook niet blijken dat verzoekers cognitieve vermogens dermate zijn aangetast dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud niet in staat zou zijn geweest om een coherent en consistent relaas naar voren te brengen. Hierbij dient er bovendien op te worden gewezen dat het persoonlijk onderhoud plaatsvond op 12 februari 2020, terwijl uit het attest blijkt dat verzoeker op dat moment niet behandeld werd door de attesterende psycholoog. Verzoeker toont door het louter neerleggen van dit medisch attest dan ook niet aan dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud moeilijkheden zou hebben gehad op cognitief niveau, laat staan dat deze moeilijkheden een verklaring kunnen vormen voor het geheel van de in de bestreden beslissing aangehaalde vaagheden en tegenstrijdigheden in zijn verklaringen. Verder merkt de Raad nog op dat, waar het attest vermeldt dat verzoeker traumatische ervaringen, geweldplegingen en foltering zou hebben ondergaan in zijn land van herkomst, dergelijk psychologisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin verzoeker zijn psychische problemen opliep. Een psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Het door verzoeker neergelegde psychologische attest kan de geloofwaardigheid van zijn relaas aldus niet herstellen.

In zoverre verzoeker nog een vrees voor COVID-19 heeft, volstaat het hier om op te merken dat zulke besmetting niet wordt veroorzaakt door een actor van vervolging of ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet (RvS 14 augustus 2020, nr. 13.847 (c)). Het risico dat verzoeker aanhaalt, namelijk een onmenselijke of vernederende behandeling doordat hij in het geval van een terugkeer naar zijn land wordt blootgesteld aan een virus waarvoor er geen gepaste behandeling bestaat, is dan ook vreemd aan de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zoals het Hof van Justitie reeds duidelijk oordeelde in de zaak M'bodj (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Nog daargelaten het hypothetische karakter van zijn bewering dat hij in Eritrea zal worden blootgesteld aan een reëel risico op besmetting met het coronavirus, toont verzoeker, blote beweringen buiten beschouwingen gelaten, verder niet aan dat hij aldaar geen toegang zou hebben tot voldoende gezondheidszorg om vluchtelingrechtelijke redenen, laat staan dat hij een 'onmenselijke behandeling' in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet zou ondergaan. Verzoeker brengt immers geen argumenten of elementen aan op basis waarvan kan worden aangenomen dat hem – in de hypothese dat hij besmet zou raken met het virus – op intentionele en gerichte wijze medische zorg zou worden ontegd of opzettelijk worden geweigerd.

In zoverre verzoeker nog aanvoert dat de COVID-19-pandemie een invloed heeft op de veiligheids- en economische situatie in Eritrea, merkt de Raad vooreerst op dat dit een blote bewering betreft in hoofde van verzoeker, nu hij geen informatie bijbrengt om deze bewering te staven. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit blijkt dat hij omwille van de COVID-19-pandemie bij een terugkeer naar Eritrea zal worden vervolgd of gevisieerd, noch dat hij er op een intentionele en gerichte wijze met socio-economische of humanitaire moeilijkheden riskeert te worden geconfronteerd die een dermate niveau van hardheid bereiken dat zij zouden oplopen tot een mensonterende behandeling in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

In de mate dat verzoeker aanvoert dat de bestreden beslissing een schending zou uitmaken van het non-refoulementbeginsel en artikel 3 van het EVRM, merkt de Raad op dat onderhavige beslissing geen terugdrijvings- of verwijderingsmaatregel uitmaakt en dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP